

NOORD-HOLLANDSCHE COURANT.

Dien et mon Droit.

Dit blad verschijnt te AMSTERDAM, Dagelijks, behalve des Zondags. Het abonnement voor 3 maanden is f 5.00; voor de buitensteden franko p. p. f 6.00.
Brieven, Gelden, enz. FRANKO te adresseeren aan het Bureau van DE TIJD.

DINGSDAG 3 AUGUSTUS.

Advertentiën van Zes regels en daar beneden worden tegen f 1.00 geplaatst; meer dan Zes regels tegen 15 cents de regel. — Voor alle advertentiën wordt bovendien 35 cents zegelrecht betaald. Voor groote letters betaalt men naar de plaatsruimte meer.

AMSTERDAM, 2 Augustus.

De Anglikenen zijn sinds eenige jaren in eene beweging geraakt, die in tweederlei richting gaat en in beide richtingen met versnelde vaart tot den eindpaal loopt. De beweging namelijk streeft naar twee verschillende polen. De eene voert tot het ongelooft; de andere brengt tot de Kerk terug. Gezamenlijk leveren zij voor gansch Europa een grootsch schouwspel, dat niet anders dan allerbelangrijkst kan zijn in zijne gevolgen.

Wij lazzen dezer dagen eene omschrijving van het Anglikanisme, door de *Armonia* van Turijn gegeven, die verdient te worden vermeld. Het Anglikanisme wordt daar genoemd: een Calvinismus op zijn Engelsch aangekleed, waarin door Koningin Elizabeth van den vorm der Katholieke Kerk zoo veel werd behouden als noodig was, om het volk wijs te maken, dat Engeland niet van godsdienst veranderde. Wie het Noorden van Europa bezoekt, zal bevinden, dat Gustaaf-Adolf met de Lutheranen niet anders gedaan heeft. Het volk immers van Noorwegen en Zweden, voor zoo ver het niet besmet is met het Duitsche rationalismus, heeft van de Katholieke Kerk met den uitwendigen vorm ook schier alle geloofsartikelen behouden. Alleen de zoogenaamde hiërarchie met de geleerde en meer ontwikkelde klassen, weet wat er omgaat; en dat de uitwendige vorm een dood ligchaam is, beroofd van geest en leven. Onder hen, gelijk in Engeland, vervangt het ongelooft wat er aanvankelijk nog van de geloofswaarheden was overgebleven. De Noordsche Luthersche klerus werpt zich in het rationalismus, gelijk in Engeland. Maar daarom blijft de Scandinavische bevolking hechten aan de traditie des geloofs, middelerwijl omgekeerd, de Anglikaansche bevolking zich sinds lang aan de officiële Kerk onttrokken heeft en in ontelbare sekten uit elkander gaat om er alle bovennatuurlijke waarheid te verliezen.

Desniettemin staat nog in Engeland de gansche hiërarchie met bisschoppen, grootvikarissen, kanniken, dekens, pastoors, kapellaans en beneficianten. En deze hiërarchie heeft van de Katholieke Kerk, waarvan zij is afgefallen, geloofsbelijdenis, Sakramenten, tucht, gebeden en ritus bewaard, zonder aan iets van dat alles den zin te hechten, dien zij natuurlijkerwijze hebben. Men heeft er, om in korte woorden alles te zeggen, de belijdenis des geloofs als masker van het ongelooft gebezigt. Het is eene huichelarij in 't groot geworden, waarvan men het evenbeeld moeilijk elders zal vinden, dan onder de wigchelaars van het heidendom.

Langzamerhand intusschen is de ongelooftige richting der Anglikaansche kerk meer openbaar geworden en heeft eene reactie veroorzaakt, die in de geschiedenis der kerkelijke oudheid steun zoekt. Men heeft de Vaders geraadpleegd en de oude monumenten van de Kerk opgehaald om ze te ondervragen. En men vindt tot zijne verbazing, dat de Kerk van den beginne alles heeft gehad, wat heden ten dage in de Katholieke Kerk wordt aangetroffen, maar door de Anglikaansche scheuring wordt verworpen. En dewijl nu de thans nog in de Anglikaansche afscheiding voorgeschrevene geloofsbelijdenissen, gebeden en ceremoniën daarmee overeenkomen, zoo heeft men zich aan 't werk gesteld, om de praktijk daarvan in den Katholieken zin op te vatten en door te zetten.

Dit is het streven der Puseyisten, die zich verbeelden dat het Anglikanisme een tak is van de ware Kerk en met voorbeeldigen ijver trachten de Anglikaansche Staatskerk van het ongelooft, dat haar beheerscht, tot het geloof terug te brengen. Dat pogen is ijdel. Velen, die het inzien, komen terug tot de Katholieke Kerk. Anderen blijven op beter hopen en trachten inmiddels in den boezem der Anglikaansche scheuring de Katholieken gebruiken, plegtigheden en Sakramenten te bedienen. Zij rigten altaren op, trekken priestergewaden aan, willen de H. Mis lezen, doen openbare belijdenis van hun geloof aan 't heilig Sakrament des Altaars, en zijn nu onlangs begonnen met het heilig Sakrament van de Biecht weer op te vatten. Er zijn verscheidene Anglikaansche pastoors en kapellaans te Londen en elders, die, zonder zich er over te be-

kommeren, of zij regelmatig jurisdictie hadden, de taak van biecht-horen hebben op zich genomen onder de ongelooftige Anglikenen, zoo leeken als bisschoppen, als een ergerlijk schandaal opgenomen. De gansche Anglikaansche Staatskerk heeft er van gebeefd en geschud. Aanstonds zijn er groote volksvergaderingen belegd, waarin de afvallige geestelijkheid zich met lords en afgevaardigden en met rijk en arm heeft vereenigd, om in de ergerlijkste taal schimp en smaad op het H. Sakrament der Biecht te werpen. Zelfs het parlement schrikte van het feit, en zoo wel in het Huis der Lords als in het Huis der Gemeenten werd de Regering daarover lastig gevallen.

De bisschop van Londen greep een kapellaan aan, om een voorbeeld te stellen. Deze is de eerw. Poole, kapellaan van St. Barnabas te Londen, die van zijne bediening is ontzet. Hij had gevraagd om zich te mogen verdedigen; maar dit werd hem ontzegd, zoodat hij veroordeeld is zonder te zijn gehoord.

Dat is des te ergerlijker, omdat de beschuldigingen tegen den heer Poole opgezocht, ook zijne eer aantasten. De heer Poole, die zich op zijne eigene hand aan het biecht-horen had gezet, werd door vrouwen, die een openbaar ergerlijk leven leidden, bezocht, om van zijne bekende milddadigheid geld af te persen. Dat mislukte. En om zich te wreken, beschuldigen zij hem bij een vijand van de biecht, dat hij haar zeden kwetsende vragen heeft gesteld. Deze, om de biecht te bestrijden, maakt daarvan de akte van beschuldiging op, die geheel Engeland in opschudding heeft gebracht, en die tot de afzetting van den Eerw. Poole heeft geleid, zonder dat deze de gelegenheid heeft gehad van zich te rechtvaardigen.

Het lag in zijn weg om van den zoogenaamden bisschop van Londen een beroep te doen op den zoogenaamden Aartsbisschop van Kantelberg. Hij deed zulks. Maar ook deze veroordeelde hem zonder hem te willen hooren. Zoodat hij tweemaal gevonnisd is, zonder eens tot zijne verdediging te zijn toegelaten. Men begrijpt hoe de ongelooftigen in Engeland, in alle standen der maatschappij, toejuichen. Maar de gebeurtenis zal evenwel eene keerzijde hebben.

Men heeft niets te wachten van die zoogenaamde bisschoppen, die van hun episkopaat alleen hebben overgehouden de buitensporige rijke inkomsten, maar al de rest over boord hebben geworpen. De aartsbisschop van Kantelberg is bekend voor iemand, die het H. Sakrament van Christus' ligchaam en bloed loochent, en daarenboven als aartsbisschop de officiële verklaring heeft gegeven, dat de noodzakelijkheid van het Doopsel geen artikel des geloofs, maar slechts eene opinie is. Hij is een volslagen ongelooftige, zoo als men uit die verklaring mag afleiden; en men mag het er voor houden, dat de meeste Anglikaansche prelaten, gelijk hij, met het ongelooft besmet zijn.

Nogtans, er zijn uitzonderingen, zoo als de zich noemende bisschop van Eketer en vele volgelingen in den klerus uit de school van Pusey. Men kan er op rekenen, dat het biecht-hooren zal doorgaan, vooral bij sommige pastoors, die niet, gelijk de kapellanen, van de zoogenaamde bisschoppen afhangen. Zij vinden daartoe aanleiding in hetgeen in de Anglikaansche Kerk wordt beleden, gebeden en gedaan. Want als hunne (valsche) bisschoppen hun de handen opleggen, zeggen zij, dat zij hun den H. Geest mededeelen met de magt om de zonden te vergeven. Het officiële gebeden-boek geeft te lezen, waar spraak is van zieken, dat men hun de biecht kan aanraden en hun de absolutie geven, en dat het zelfs goed kan zijn de biecht af te nemen van die gezond zijn, vooral als deze hun geweten willen verlichten, vóór dat zij tot het nachtmaal gaan. Nergens daarentegen is de biecht afgekeurd of verboden; integendeel, de Kanons der Anglikaansche scheuring bevelen 't den pastoors aan, dat zij met alle voorkomendheid de biecht moeten afnemen, aan die haar verlangen te doen.

Naar aanleiding van dit alles mag men verwachten, dat velen zullen doorgaan in hun biecht-hooren. Wij zijn verre van dat te wenschen; want als men zich buiten

de Kerk tot zulke vervaarlijke taak aanvaardt, dan waagt men zich, in en door de dwaling, aan vele groote ergernissen. Zulke bediening is niet mogelijk buiten de ware Kerk. En het is niet zonder diep medelijden, dat wij de Puseyisten zich aan dergelijke onderneming zien wagen.

Desniettemin is de poging belangrijk, om de tegenkanting die zij ondervindt, en die de verdeeldheid in de Anglikaansche Staatskerk niet weinig zal vermeerderen. Hoe meer de eene partij de waarheid meer nabij komt, hoe verder de andere afdwaalt. Daaruit wordt een strijd geboren, die de publieke aandacht op de Kerk vestigen moet.

En wanneer men dan van den eenen kant ziet het wederregtelijke geweld der (valsche) bisschoppen, die veroordeelen zonder te hooren, een feit dat voor Engelschen ondragelijk is; en van den anderen kant verneemt, dat hetgeen veroordeeld wordt nogtans duidelijk te vinden is in de officiële bronnen, die de Anglikaansche scheuring heeft aangenomen, als de getuigen van hetgeen zij gelooft en belijdt en doet; dan moet daaruit een verlevendigde strijd ontstaan, waarin de waarheid niet anders kan dan winnen. Aan velen zullen daardoor de oogen worden geopend. Middelerwijl sommigen al verder en verder in de dwaling zullen afwijken, zullen anderen zich haasten tot de ware Kerk terug te keeren, waar geest en leven is in hetgeen geleerd, geloofd, en verrigt wordt.

Gisteren voormiddag heeft hier een treurige en verschrikkelijke misdaad plaats gegrepen, waarvan de oorsprong in godsdienstig fanatisme gezocht moet worden. De predikant Schwartz had in de Schotsche zendingskerk op de Erwtmarkt den kansel bestegen en als inleiding voor zijn preek het gebed begonnen, toen een zestienjarige Israëliet de trappen van het preekgestoelte beklom en, na vruchteloos beproefd te hebben de deur te openen, over den rand heen den predikant drie dolksteken toebrengt. Een daarvan trof hem in de borst onder den arm en twee aan den arm. De dader, volgens sommigen een krankzinnige, is terstond gegrepen en door de politie in verzekerde bewaring genomen. Een in de kerk aanwezig wondheler heeft het slagoffer van deze euveldaad bijgestaan. De toegebrachte wonden waren niet doodelijk.

Reeds sedert lang bestond er onder de Israëlitische volksklasse een groote opgewondenheid tegen den predikant Schwartz, welke zich voornamelijk de bekeering der Israëlieten tot het Protestantisme ten doel stelt. Niet weinig moet daaraan toegebracht hebben het ronddeelen van traktaatjes, die men van genoemden predikant afkomstig achtte, in een der synagogen. Omstreeks veertien dagen geleden heeft dit feit onder de in hun bedehuis vergaderde Israëlieten een heftige beweging veroorzaakt. Nogtans blijkt uit een verklaring van den heer Schwartz in den *Heraut* van 30 Junij, dat hij in geen de minste betrekking staat tot de verspreiders der traktaatjes. Een gerucht wil, dat behalve de jeugdige misdadiger, in den loop van den dag, nog verscheidene personen in hechtenis zijn genomen, hetgeen eenigen grond geeft aan de veronderstelling dat de politie het bestaan van een komplot vermoedt.

In een voorloopig verslag omtrent den oogst in Limburg wordt het volgende medegedeeld: In het algemeen is de tarwe slecht gelukt ten gevolge der hitte gedurende den bloeitijd. De beste gronden, die een goede oogst beloofden, zullen slechts een middelmatig beschoot opleveren. Hoewel het zeer moeilijk valt, vóór het dorschen de vermoedelijke opbrengst te bepalen, kan men nu reeds zeggen, dat zij zeker beneden de helft van eenen gewonen oogst zal blijven. Het stroo is zoo kort gebleven, dat het geen derde van het gewone uitslag bedraagt. De vooruitzichten op een vrij goeden uitslag der rogge schijnen zich niet te bevestigen. De aren zijn slecht gevuld, en op vele plaatsen waren de velden zeer dun bezet. Men kan den oogst schatten op $\frac{1}{2}$ van een gewonen, dat is 12 mud per bunder. Het spoo zal $\frac{1}{3}$ minder opleveren.

Van de haver heeft men algemeen weinig verwachting.

De regens van de jongste dagen hebben nogthans aan de laat gezaaide veel goed gedaan.

De wintergerst op goeden akkergrond schijnt een bevredigend beslot op te leveren. De zomergerst, die buitendien weinig geteeld wordt, is slecht.

Boonen zijn geheel mislukt; althans de opbrengst is niet noemenswaardig.

Erwtten zijn weinig verbouwd.

Wikkelen hebben zeer veel van de droogte geleden.

De Boekweit stond goed en belooft. Het is echter onmogelijk thans eene juiste raming van het beslot te maken; vooral nu dit gewas door den hevigen wind van 25 Julij veel geleden heeft.

De vroege aardappelen hebben zeer weinig opgeleverd, hoewel het loof uiterst schoon was. Over de late aardappelen was men niet lang geleden zeer bezorgd, doch thans is men zeer gerustgesteld. Het loof groeit welig door, en de knol belooft veel. Tot dusver is niet het minste teeken van ziekte te bespeuren.

De klaver is geheel vernietigd door de droogte. Na de regens staat evenwel de stoppelklaver gunstig.

De luzerne is zeer goed gelukt.

De beste hooilanden aan de Maas, die gewoonlijk 3 tot 4000 Ned. pond geven, kon men na de felle Junijhitte op vele plaatsen niet maaijen. Moerassige weilanden daarentegen, waarvan de waarde zeer laag staat aangekeend, hebben dit jaar een uiterst goeden oogst gegeven en bragten per bunder op van f 200 tot f 250.

De weilanden stonden treurig. Het gebrek aan gras was zoo groot, dat de landbouwers verplicht zijn geweest, een groot gedeelte van hun vee te verkoopen en het andere in de stallen te voederen met meel en stroohakset. De regens dezer maand geven echter hoop op eene bevredigende hoeveelheid nagras.

De wortelgewassen hebben niet geleden; integendeel, zij beloven een overvloedigen oogst.

De rapen, sedert de regens gezaaid, komen zeer goed op.

Volgens den *Courrier de la Meuse* zou de aanvraag van de heeren Suermont c. s., om concessie tot den aanleg van een spoorweg ter verbinding van Rotterdam naar Vlissingen met den linker Rijn-oever en met Maastricht te 's Gravenhage geen gunstig onthaal hebben ontmoet. De minister van Binnenlandsche Zaken zou echter aan de adressanten hebben te kennen gegeven, dat het hem aangenaam zou zijn dat zij in overleg traden met den heer Bredius, van Dordrecht, die, zoo als men zich herinneren zal, aanvrager is eener concessie voor de lijn van Rotterdam, over Dordrecht, Breda en Tilburg, naar de Belgische grenzen, in de rigting van Bilsen. Of de heeren Suermond c. s. genegen zijn aan het verlangen des ministers te beantwoorden, leert ons de *Courrier* niet. Maar zooveel is zeker, volgens dat blad, dat de heer Bredius zich reeds met de Gedeputeerde Staten van Limburg over het onderwerp onderhouden heeft. De Gedeputeerde Staten moeten den heer Bredius aangeraden hebben zich met de commissie uit de Provinciale Staten, die eerstdaags de zaak der spoorwegen te 's Hage zal gaan bepleiten, in aanraking te stellen.

Het ontwerp van den heer Bredius schijnt de goedkeuring van de Regering te hebben erlangd, onder voorwaarde, dat de lijn geheel en al over Nederlandsch grondgebied zou loopen, voorwaarde waaraan de heer Bredius bereids heeft voldaan door de rigting van Eindhoven op Roermond of Venlo naar Maastricht te nemen.

Ziedaar wat de *Courrier* ons omtrent den stand der spoorweg-kwestie mededeelt. Hopen wij dat de commissie uit de Provinciale Staten er in moge slagen om de Regering te overtuigen dat bij den tegenwoordigen vooruitgang der nijverheid eene verbinding van Limburg met de noordelijke provinciën des Rijks, door eene regelde en duurzame communicatie, geen uitstel meer lijdt. (Weekbl. voor Limb.)

Bij voortdoring komen er nog berigten in van ongelukken op zee, door den storm van jl. Zondag aan de Friese kusten veroorzaakt. Tegenover Hollum, op het eiland Ameland, stiet 's nachts een Groninger tjalk in den grond, van welke den volgenden morgen een 12 jarige knaap door eene visscherschuit van Hollum, bevaren door Jacob F. Visser, met veel moeite en gevaar uit den mast werd gered, waarin hij, op een stoeltje gebonden, was gheschen. Zijn vader en de knecht waren verdronken.

Men verneemt, dat er binnen kort een werk het licht zal zien van den heer A. van der Does de Bijje, kandidaat in de regten, tegen de voorgewende meerderjarigheid van den Prins van Oranje, bij het bereiken van zijn achttienjarigen ouderdom.

Bij arrest van den Hoogen Raad der Nederlanden van heden is uitspraak gedaan in de bekende zaak van den heer van Cleef, Boekhandelaar te Hilversum, en is het bevestigde arrest van het Hof in Noord-Holland

vernietigd en de zaak verwezen naar het Hof in Zuid-Holland.

De ministeriele beslissing van den 29sten Julij 1858 is aan den heer F. J. Beyer, te Venlo, worden bij en tot wederopzegging vergoeding verleend voor eene stoombootdienst tot vervoer van reizigers en goederen van Rotterdam naar Keulen, en eenige tusschenplaatsen, en terug.

De vorderingen aan het fabriceren van staal toegebragt, maken het gebruik daarvan veelvuldiger en passen het toe op zaken, waar men vroeger niet aan kon denken.

Sedert eenigen tijd had men in Engeland beproefd, kleine schepen met staal te verbeteren; de uitslag voldeed aan de verwachting, zoodat men besloot een groot schip te bouwen; dit vaartuig komt nu van de werven van John Leard te Birkenhead, en is *Rainbow* genaamd.

Zo hier nu de voordeelen welke men veronderstelt er van te kunnen trekken. Met de helft van de dikte, gewoonlijk voor het ijzer gebruikt, biedt het staal denzelfden wederstand, hierdoor ontstaat dus eene mindere diepgang, waardoor men verder dan gewoon de moeilijkste rivieren kan bevaren, en dit is eene onberekenbare verbetering.

De vermindering in de helft van het gewigt, gepaard met de volnaking aan het staal toegebragt, maken dat de prijs van een schip uit staal vervaardigd niet veel meer dan een ijzer schip zal kosten.

(Ned. St.)

De luitenant ter zee John M. Brooke, een der bekwaamste officieren van dien rang in de marine der Vereenigde Staten, is de uitvinder van een toestel om de diepte ter zee te peilen, 'twelk door de vloten der Vereenigde Staten, door Engeland en Frankrijk in gebruik is genomen. Zijne Regering heeft hem thans belast met de meting der Zuidzee tusschen Californië en China, via Japan, welk onderzoek belangrijk is voor de zeevaart van alle volken. Te dien einde is ter zijner beschikking gesteld de te San Francisco liggende oorlogsschoener *Fannimore Cooper*, benevens een corps van bekwame helpers.

Dit kleine schip, door George Steers te New-York gebouwd, is een van de beste zeilers der wereld en heeft eene reis om den aardbol gemaakt. Het doel dezer expeditie is het bepalen der ligging van zoo vele eilanden; klippen, riften en verborgen en onbekende gevaren in de vaarwaters van die steeds meer gewigtig wordende zeeroute, en tevens het vervaardigen van eene kaart, op wier volledigheid en naauwkeurige aanwijzing zich alle schepen in den Stillen Oceaan kunnen verlaten. Ook zullen de peilingen van den luitenant Brooke een groot aantal eilanden in de Japansche zeeën omvatten. Zijne zeekaart van het eiland Nippon is een voortreffelijk werk en in de handen van alle zeevarenden. Het marine-departement der V. S. beschouwt deze expeditie tot het vinden van een nieuwen weg van Californië naar China als eene der gewigtigste, welke sedert langen tijd van de kusten van Amerika zijn uitgegaan, en de mannen der wetenschap zullen de uitkomsten daarvan zeker met groote belangstelling te gemoet zien. (U. Ct.)

's GRAVENHAGE, 1 Augustus. Sir Ralph Abercromby buitengewoon gezant en gevolmachtigd Minister van H. M. de Koningin van Engeland bij het Nederl. Hof, is van zijne buitenlandsche reis alhier teruggekeerd.

De luit. generaal Mausouff, buitengewoon gezant en gevolmachtigd minister van Z. M. den Keizer aller Russen bij het Nederlandsche Hof is heden morgen ten 8½ ure uit deze residentie naar Frankrijk vertrokken. Gedurende zijne afwezigheid zal de 1e sekretaris, graaf Sievers, als zaakgelastigde optreden.

Het concert, Vrijdag avond op het stedelijk badhuis gegeven, werd bijgewoond door H. M. de Koningin, den generaal Todleben, verscheiden leden van het korps diplomatiek, den beroemden kunstschilder Louis Gallait en andere aanzienlijke bezoekers van Scheveningen.

Men wil weten, dat de minister van Oorlog besloten heeft het getal korporaals, dat van de regimenten infanterie ter opleiding tot den graad van sergeant of van fourier bij dat bataillon wordt gedetacheerd, hetwelk thans twaalf per regiment bedraagt, te verminderen en wel tot op acht per regiment terug te brengen. Dit besluit moet genomen zijn met het oog op de meerdere stof, welke thans bij de korpsen van het wapen der infanterie ter aanvulling van vakatures in den graad van onderofficier aanwezig is, terwijl ten gevolge van de uitbreiding, welke van tijd tot tijd aan het instructie-bataillon is gegeven, het huisvesten der jongelingen daarbij meer en meer met bezwaar gepaard gaat.

ROTTERDAM, 31 Julij. Bij de te Hoorn plaats gehad hebbende verkiezing, van een lid voor de tweede kamer in plaats van den heer Tutein Nolthenius, is

geene beslissing verkregen; er moet eene herstemming plaats hebben tusschen de heeren mr. F. A. baron van Hall, die 509 en mr. J. G. A. Faber die 334 van de 1396 ingekomen geldige stemmen had bekomen.

DELFT, 31 Julij. Bij zeer geanimeerden handel zijn heden de prijzen der kaas geweest f 16 a f 23 de 50 Ned. ₤. Ter markt zijn verkocht 50 stapels wegende 11,918 Ned. ₤.

SCHOONHOVEN, 31 Julij. De sedert 17 dezer ingevallene weersverandering, die zich door afwisselende weldadige regenvlagen en zeer gematigde temperatuur onderscheidt, heeft allerwege in deze streken op de gras- en hooilanden een gunstigen invloed uitgeoefend, en hoezeer de opbrengst van hooi, met weinige uitzonderingen geen half gewas van een gewoon jaar zal opleveren, zijn nogthans hierdoor de omstandigheden, wat de weilanden betreft, gelukkig veranderd. De hennep, genoegzaam het eenige teel- of verbouw-produkt in den Alblasser- en Krimpener waard, is allerwege goed geslaagd. Bij de ingevallene buitengewone zomerhitte was de plant zoover ontwikkeld, dat zij den grond bedekte; zij is voorspoedig en krachtig gegroeid en zou, als de storm, die ook hier den 24 dezer heeft gewoed, haar niet in meerdere of mindere mate had beschadigd, eene overvloedige uitkomst hebben opgeleverd. Het ooft of de boomvruchten, waaromtrent de vooruitzichten zeer verschillend waren, is ook door den storm zeer benadeeld zoodat slechts een klein half gewas kan worden te gemoet gezien. (N. R. Ct.)

HOORN, 31 Julij. Hoogste graanprijzen. Rogge f 7.40; Gerst f 6.50, Haver f 6; Mosterdzaad (rood) f 17. — Boter per Ned. ₤ f 1.05; Kippen a f 0.30, Kipeijeren a f 2.30 per 100 stuks; Eendeijeren a f 3.50 per 100 stuks.

BUITENLANDSCHE BERIGTEN.

FRANKRIJK.

PARIJS, 1 Aug. Met gespannen nieuwsgierigheid zien men te gemoet wat de Keizer op zijne reis in Bretagne en te Cherburg zal doen, voornamelijk wat hij zeggen zal. Men verwacht algemeen een rede, waarin gewezen zal worden op den vrede en de eensgezindheden tusschen de Europeesche mogendheden, een toestand, die van Frankrijks zijde zal gehandhaafd worden.

Prins Napoleon zal den Keizer verzoeken, bij gelegenheid van het aansaande feest op 15 Augustus, een amnestie te verzoeken voor alle persdelikten, en de wet op de pers te verzachten.

Het wordt heden van alle zijden bevestigd, dat het verbreken van den wapenstilstand tusschen de Turken en Montenegro, door de Porte of altans door haar soldaten veroorzaakt is. De laatsten zijn de aanvallers geweest. Zelfs de *Constitutionnel* is verplicht dit te erkennen. Het blad bevat een dépêche uit Scutar in Albanië, die zeer duidelijk op dat punt is.

Men leest over Frankrijks toestand het volgende in een korrespondentie:

De binnenlandsche toestand heeft zich zeer verbeterd sedert het optreden van den heer Delangle en vooral sedert de meer vrijgevege rigting, welke thans in den raad des Keizer den boventoon schijnt te voeren, en zal nog beter worden als die rigting vruchten draagt. De buitenlandsche toestand is zoo voldoende mogelijk, en alles schijnt aan de natie een duurzaam tijdperk van geluk en voorspoed te waarborgen. De gemoederen zijn thans zoodanig dat de toekomst alleen onder gunstige kleuren verschijnt, en het vertrouwen, een oogenblik men kan het niet ontkennen — geschokt, overal herleeft. Keizer Napoleon III ontvangt thans de Koningin van Engeland onder zeer bijzondere en voor Frankrijk zeer gunstige omstandigheden; in een der schoonste en sterkste krijgshavens van Europa te midden zijner vloten; aan het hoofd van een talrijk leger. Het is in de volheid van staatkundige voorspoed en stoffelijke welvaart, dat hij de hand biedt aan zijne koninklijke bondgenooten die in dit oogenblik minder gelukkig is, en overal waken aan den gezigteinder ziet.

Op 6 Aug. zal tusschen Yarmouth en Cherburg een zeilwedstrijd plaats hebben voor den prijs door Keizer Napoleon aangeboden. Een 50-tal der fraaiste jagers zullen er deel aan nemen. De afstand van Southampton en Cherburg is 70 a 80 mijlen.

Men heeft veel gerucht gemaakt van een bezoek door graaf Cavour bij den Keizer afgelegd, gedurende diens verblijf te Plombières. Een korrespondent geeft hieraan de volgende verklaring:

De heer de Cavour, zich op de grenzen bij het verblijf des Keizers bevindende, wenschte den vorst zijn hulde aan te bieden, daar hij diens gast geweest was gedurende het Parijzer kongres in 1856. Dit denkbeeld van eerbiedige beleefdheid, had, dunkt mij, even goed kunnen opkomen bij al de vreemde gevolmachtigden, die toen de eer genoten door den Keizer te worden ontvangen. De heer de Cavour schreef aan den dien

doenden -adjutant om hem te vragen of hij zich met dat doel naar Plombières kon begeven. Het antwoord was, dat de Keizer hem met genoegen zou ontvangen, waarop hij vier en twintig uren te Plombières ging doorbrengen. Ziedaar alles. Deze reis van den Sardinschen minister is noch met den Keizer beraamd, noch op een andere wijs overeengekomen met een of ander geheimzinnig doel, en heeft in het minst geen staatkundigen aard. Alle veronderstellingen en alle commentaren, die men hierop gebouwd heeft, vervallen dus van zelf. Het bezoek van den graaf de Cavour was niets meer dan een daad van hoffelijkheid, zeer natuurlijk bij de stelling, die de Sardinsche ministers in Europa innemen." Volgens andere brieven echter, heeft dit bezoek wel degelijk een staatkundige beteekenis.

— Het schoonmaken der kunstwerken in het Louvre, meestal meesterstukken van Rubens, waarmede de heer F. Villot zich belast heeft, is treurig uitgevallen. Sommigen, zoo leest men in een blad, zijn totaal bedorven en gelijken nu veeleer kopieën dan origineelen. De verbittering daarover in de kunstwereld is algemeen, ondanks de officieuze verdediging van Gauthier en anderen en wordt niet uitgewischt door den overigens uitmuntend geschreven brief van den heer Villot aan den *Figaro*. Men roept: "On nous a villosiné notre [?] Rubens!"

— Uit Napels verneemt men, dat Koning Ferdinand de straf der veroordeelden te Salerno verzocht heeft. De straf der ter dood veroordeelden is in gedeeltelijk levenslang en tijdelijken dwangarbeid veranderd. Baron Nicotera behoort tot de eersten.

— Er is sprake van een archeologische ontdekking, die zoo zij authentiek was, zeer belangrijk zou wezen. Het geldt een plaat van metaal, waarop het doodvonnis van den Heiland zou staan, met de getuigen die het hebben ondertekend. Twee van deze heeten Robani, de derde draagt den weinig Hebreeuwsch klinkenden naam van Capet, waarachter de kwalifikatie van publiek ambtenaar. Dit voorwerp zou te Aquila ontdekt wezen in een wit marmeren vaas, en thans in de kapel van Caserta worden bewaard.

ENGELAND.

LONDEN, 1 Aug. Volgens den *Morning Post* heeft lord Elgin versterkingen gevraagd, om de in China begonnen krijgsoperatiën voort te zetten. Hetzelfde verzoek is te Parijs door den Franschen commissaris en den admiraal gedaan, doch het schijnt als zou het keizerlijk gouvernement niet genegen zijn daaraan gevolg te geven. Ook wel beschouwd zouden die versterkingen te laat op het tooneel des oorlogs aankomen.

Mogt de aanval nu tegen Sin-Tsing de gewenschte uitkomst niet hebben opgeleverd, dan zal men waarschijnlijk gedwongen zijn van alle onderneming tegen Peking-zelve af te zien, daar die stad voor de schepen der geallieerden ongenaakbaar is. Admiraal Rigault de Genouilly zou in dat geval naar de Filippijnsche eilanden stevenen, en met de hulptroepen, die Spanje daar zal leveren, tegen Tourane handelen, terwijl sir Michaël Seymour, luidens het zonderlinge berigt, in de *Indépendance belge* voorkomende, zijne krijgsmagt tegen Japan zou wenden.

— Ten gevolge der plaats gehad hebbende conferentie tusschen de door de twee huizen benoemde commissiën, hebben de lords van hunne amendementen afgezien, behalve van een, namelijk van dat, 'twelk de mededinging en het verpligte examen voor het waarnemen der posten verwerpt. Door het Lagerhuis is dit laatste amendement goedgekeurd, zoodat de bill de bekrachtiging van het geheele parlement heeft.

— De *Times* vindt het noodzakelijk, dat het volk en het parlement eenigerwijs met de Chineesche politiek van het ministerie bekend worden gemaakt, en geeft dringend den raad, dat het parlement niet uit elkander ga zonder alvorens van de Regering een duidelijk en nader antwoord op deze vraag te hebben ontvangen. Zal onze gezant in China volhardend en eerlijk in de voortzetting der politiek worden ondersteund, welke hij in zijne aanspraak tot de Britsche kooplieden te Shangai ontwikkeld heeft?"

— De *Morning Post* regtvaardigt het zoo vaak miskende karakter van Keizer Frans Jozef en zijne wellwillende bedoelingen ten aanzien van zijne Italiaansche bezittingen. Het zegt, dat sedert 's Keizers troonbestijging Oostenrijk in alle opzichten de grootste deringen als ieder andere Europeesche Staat gemaakt heeft. Alleen de Italiaansche Staten gaven voortdurend aanleiding tot klagen en ongerustheden. Doch voor die Italiaansche provincien is nu eindelijk door toedoen van den aartshertog Maximiliaan een betere toekomst aangebroken, en dra zal 's Keizers naam in Italië meer populair zijn dan die van een van zijner voorgangers sedert honderd jaren.

— De *Daily News* zegt, dat de Fransche regering het op Martinique verschijnend blad *Outre-Mer* dood heeft gearfde. Nijl het 't gebeurde op de *Ethiopie* durfde bespreken. Desniettemin is, wat op Martinique gebeurt, niet geheim. Zoo leest men onder anderen

in de *Dominician*, dd. 16 Junij, van een boot met negers, die in de wateren van Dominique omzweeven en door de brik *Mayborough* opgenomen werden. Een dier negers sprak een weinig Engelsch; hij heette Zaba en was de onderdaan van den koning Peter in Caplahon. Die koning handelde gewoonlijk met Engelsche zee-kapiteins, die negers behoefden; deze dienden drie, ook zes maanden op Engelsche schepen, werden afgemonsterd en keerden naar hun land terug. Nu kwam achttien maanden geleden een Fransch schip aan de kust en verzocht eenige lieden op dezelfde voorwaarden als de Engelschen. Koning Peter voedde geen argwaan en sloot den handel. Maar de zwarten werden naar Martinique vervoerd, waar zij geen loon, weinig eten, maar veel slaag ontvingen; een hunner werd door een blank officier of opzichter, Jules genaamd, doodgeslagen.

Na verloop van zes maanden wilde Zaba naar zijn land terugkeeren, "want, zeide hij, wie zal mijne vrouw en kinderen den kost geven als ik hier blijf?" Maar Jules antwoordde: "Geen neger keert terug; ge zijt alle slaven!" Met veel moeite en gevaar gelukten het den armen Zaba en twee zijner lotgenooten ter zee te ontvlugten, waar zij het geluk hadden den *Mayborough* te ontmoeten. Toen hij zich in veiligheid bevond zeide Zaba: "De Franschman heeft twee monden. In Afrika een suikermond, die zegt: Ik zal je loon geven en ge kunt terug keeren; en op Martinique een mond, maar niet van suiker, die zegt: Geen loon, niet terug keeren, hier blijven, neger zijn, slaag krijgen! Engelschman heeft een mond, denzelfden mond overal!"

— Uit Indië heeft men berigten, die melden, dat het Engelsche leger zijne krijgsverrigtingen geschorst heeft en de Britsche troepen hunne kantonnementen betrokken hebben, uithoofde der overstromingen, welke dagelijks verwacht worden.

De door lord Canning afgekondigde amnestie, ten gevolge der dépêche van lord Ellenborough, betreft de muiters, die voor den 1^{en} September zich zullen hebben onderworpen. Ondanks dit voorbehoud wordt die maatregel door de Indische pers vinnig bestreden, 'tgeen geene verwondering zal baren als men in 't oog houdt, hoe krachtig de plaatselijke bladen hunne stem hebben verheven tegen alle maatregelen van goedertierenheid, en hoe hartstogtelijk zij de toegevendheid van den gouverneur-generaal als verraad brandmerkten.

De tijding van den dood der Ranees van Jhansi wordt bevestigd.

Bij de belegering van Gwalior verdient het feit opmerking, dat het regiment dat stormenderhand de sterkte innam uit inlandsche soldaten bestond. Het was het 25^e van Bombay.

— De grootste brug ter wereld — vijfmaal langer dan de beroemde kokerbrug over de Menai-enge — wordt op dit oogenblik over den St. Lorenzo-stroom in Kanada gelegd. Zij bestaat uit 24 pijlers, die 242 voet van elkander verwijderd zijn. In 't geheel zal de brug ongeveer 9800 voet lang wezen en met hare ijzeren kokers 60 voet boven den waterspiegel liggen. De kokers zullen gezamenlijk 10,000 ton wegen, en op gemetselde kolommen steunen. De kosten van den bouw zijn ontzettend, doch zullen vergoed worden, indien West-Kanada, door middel van zijn centralen spoorweg met de noord-Amerikaansche Staten in voortdurende gemeenschap is. Zoolang geen vaste brug over den Lorenzo-stroom ligt is het spoorweg-verkeer met het noorden van Amerika des winters gedurende zes maanden afgebroken, als wanneer die stroom is vastgevrozen. In het voorjaar voert hij omstreeks 2000 □ mijlen ijs uit de bovenmeeren zeewaarts.

DUITSCHLAND.

WEENEN, 27 Julij. In den aanstaanden herfst zal te dezer stede een Koncilie der Kerk-provinciën gehouden worden. Men verwacht de Bisschoppen van Linz, Salzburg, Bazel, den prins-bisschop van Seckau.

— Bij de Bondsvergadering zijn onlangs eenige bezwaarschriften tegen den aanleg eener vaste brug over den Rijn bij Keulen ingekomen en in handen eener commissie gesteld. Blijkens het rapport dier commissie heeft ze niet tot een eenstemmig besluit kunnen komen; de meerderheid heeft de Bondsvergadering bevoegd geoordeeld om van deze zaak kennis te nemen en voorgesteld, dat Pruisen zou worden uitgenoodigd om ten aanzien van de ingediende klagen inlichtingen te geven; de minderheid daarentegen heeft de competentie van de Bondsvergadering in dezen betwist. In het begin van Augustus zal deze zaak nader in behandeling gebracht worden. Inmiddels is door Pruisen eene verklaring ingediend, waarin het volgende voorkomt:

"De Regeringen, die bij de aangelegenheden der Rijnvaart hebben, behooren niet allen tot den Duitschen Bond. De besluiten van den Bond zijn voor Frankrijk en de Nederlanden in geen deele verbindend. Wilde men dus aan den Duitschen Bond de bevoegdheid toekennen om over geschillen, die over de Rijnvaart der tot de Rijnvaart betrekking hebbende

verdragen ontstaan, en over klagen welke met betrekking daartoe door korporatiën of bijzondere personen ingediend worden, te beslissen, dan zou de ongeligheid ontstaan, dat de genomen besluiten en de uitleggingen, waarop zij gegrond zijn, voor eenige der aan die verdragen deel genomen hebbende partijen alle kracht ontberen. Zulk eene bevoegdheid van den Bond aannemende, zou daaruit volgen, dat de handelingen der centrale commissie van de Rijnvaart van zelf, of ten minste op grond van ingediend wordende klagen, aan het onderzoek der Bondsvergadering zouden moeten onderworpen worden. Terwijl voor veranderingen en authentieke interpretatiën der Rijnscheepvaartverdragen de overeenstemming van alle daarbij betrokken regeringen vereischt wordt, zouden, in de bedoelde veronderstelling, de vijf Deutsche Rijnsoever-staten, wat de opvatting der verdragen betreft, zich naar de beslissing der meerderheid van de overige bij de Rijnvaart geen belang hebbende Bondsstaten moeten gedragen, terwijl de Nederlanden en Frankrijk buiten tegenspraak gerechtigd zouden zijn om bij eene met de beslissingen van den Bond strijdige zinswijze te blijven volharderen. Reeds hieruit blijkt de onmogelijkheid der toepassing van bondsbesluiten op de aangelegenheden der Rijnscheepvaart. Voor zoo ver de door de meerderheid der commissie aangehaalde bepalingen der bondswetten de bevoegdheid der hooge vergadering bewijzen, kunnen zij toch zeker alleen op zulke aangelegenheden toegepast worden, welke in haren geheelen omvang tot het rechtsgebied van den Duitschen Bond behooren. Maar al rekende men de Rijnvaart tot deze categorie, dan zouden toch in het onderhavig geval de ondertekenaars der bezwaarschriften niet bevoegd zijn om zich tot de Bondsvergadering te wenden, even min als deze bevoegd kan worden geacht om dienaangaande te beslissen.... Indien volgens art. 31 der Weener Slotakte de Bondsvergadering gerechtigd en verpligt is, om voor de uitvoering der Bondsakte en der overige grondwetten van den Bond te waken, dan is, daaruit, in het gegeven geval, voor haar geen andere taak af te leiden, dan die van te zorgen dat de bondsregeringen, volgens het voorbehoud van art. 19 der Bondsakte, omtrent de scheepvaart naar aanleiding der op het Weener Kongres vastgestelde beginselen in overleg treden, en dat de scheepvaart op de in art. 108 der Weener Kongres-akte genoemde rivieren aan niemand belet worde, die zich bij de uitoefening daarvan naar de policievoorschriften gedraagt, alsmede dat volgens art. 116 dier akte de nadere bepalingen omtrent de scheepvaart door een gemeenschappelijk reglement vastgesteld worden. Maar uit deze taak kan de Pruisische regering niet afleiden, dat de hooge vergadering bevoegd zou wezen om door bondsbesluiten inbreuk te maken op den door internationale verdragen geregelde regtstoestand der Rijnsoever-staten onderling, en om aan de onderdanen dier Staten, op grond der door hunne regeringen gesloten verdragen, eene bevoegdheid toe te kennen, waartoe de letter dier verdragen geene aanleiding geeft.

"Het zou der Pruisische regering uit dien hoofde aangenaam zijn, indien haar, door de aanneming van de konkluzie der minderheid van de commissie, de noodzakelijkheid bespaard wierd om hare hiervoren ontwikkelde zinswijze te handhaven tegen een besluit, hetwelk genomen mogt worden in den geest van de meerderheid der commissie."

— Men verneemt dat de kortelings overleden prins-bisschop van Klagenfurt zijn aanzienlijk vermogen voor de helft aan de armen ter dier stede en voor de andere helft aan de hoofdkerk heeft vermaakt.

BERLIJN, 31 Julij. Uit St.-Petersburg schrijft men dat sedert veertien dagen voor het gebouw van den Senaat een tal rijtuigen gezien worden, die daar wachten. In een der zalen wordt namelijk het debat van den bondswet verwacht. In die zal waarschijnlijk een loonen omgezet, die uit de ondoelgen der gemeenschap moeten geput worden. Men heeft ontzettende sommen geboden, zoodat het cijfer dier belasting bereids meer dan 30 miljoen roebels bedraagt. Mag men zich nu over die bron van zulk een inkomst verblijden, uit het oogpunt van het welzijn des Staats?

Sommige goed onderrigten verzekeren, dat de Keizer geen de minste tevredenheid over het hooge cijfer dier verpachting heeft te kennen gegeven. Z. M. zou zelfs hebben gezegd: "t Is treurig zich te moeten verblijden over zulk een vermeerdering van de openbare lasten!" Schoone woorden in den mond van den Keizer Alexander II vindt geen tegenwoordig verblifden, dat 20 tot 30 miljoen roebels van de rijkste klassen der natie wordt geheven ter handhaving der gezondheid en zedelijkheid.

STADSNIEUWS.

BURGERLIJKE STAND.

AMSTERDAM, 2 Augustus.

BEVALLEN (29 Julij): W. J. Heerebaart, geb. Bolten, Z.

